

Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
M. SZPUNAR
fremsat den 14. januar 2021¹

Sag C-762/19

**SIA »CV-Online Latvia«
mod
SIA »Melons«**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (appeldomstolen for regionen Riga, afdelingen for civile sager, Letland))

»Præjudiciel forelæggelse – retlig beskyttelse af databaser – direktiv 96/9/EF – artikel 7 – »sui generis«-ret for fremstillere af databaser – forbud mod, at tredjemand uden databasefremstillerens tilladelse »udtrækker« eller »genanvender« hele databasens indhold eller en væsentlig del deraf – database, der er tilgængelig på et websted – en søgemaskineudbyders visning af et hyperlink til dette websted og af metatags, som indeholder oplysninger, der findes i databasen«

Indledning

1. Blandt de intellektuelle ejendomsrettigheder er sui generis-retten til beskyttelse af databaser en af de nyere. Indførelsen heraf skyldes digitaliseringen og internettets indtog. Den eksponentielle stigning i den mængde oplysninger, som er gjort digitalt tilgængelige, har nemlig gjort det særlig nyttigt og dermed økonomisk interessant at ordne disse oplysninger i databaser, hvori der kan foretages søgninger online. Samtidig er det særlig let i det digitale miljø at generere en kopi i perfekt kvalitet af dataene i en database for en ubetydelig omkostning og dermed utilbørligt udnytte en andens værk. Der er derfor blevet indført en beskyttelsesmekanisme i EU-retten.

2. Databaserne kan ganske vist ifølge medlemsstaternes lovgivning nyde ophavsretlig beskyttelse. Denne beskyttelse kræver imidlertid normalt en vis grad af originalitet i udvælgelsen eller omordningen af dataene. For at en database kan være nyttig, skal den imidlertid så vidt muligt være udtømmende, og dataene skal være ordnet i en relevant rækkefølge, dvs. alfabetisk, kronologisk eller lignende, for at gøre det let at finde de ønskede data, idet dette er det primære formål med en database. I de fleste tilfælde kan hverken udvælgelsen af elementer i en database eller ordningen af dem følges være original². Selv om strukturen i en database kan nyde ophavsretlig beskyttelse, kan dette i øvrigt ikke gælde dens indhold, medmindre dette i sig selv er originalt.

3. Det er af dette behov for beskyttelse ud over ophavsrettigheden alene, at sui generis-retten til beskyttelse af databaser er opstået i EU-retten. Sui generis-retten sidestilles ofte med en ophavsretsbeslægtet rettighed³ og skal beskytte databasefremstillerens investering i indsamling, kontrol og præsentation af disse data. Sui generis-retten ligger på grænsen mellem den intellektuelle

1 – Originalsprog: fransk.

2 – Jf. navnlig E. Derclaye, *The Legal Protection of Databases: A Comparative Analysis*, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2008, s. 44-47.

3 – Jf. E. Derclaye, nævnt ovenfor, s. 53 og 54.

ejendomsret og forskrifterne vedrørende illoyal konkurrence⁴ og fordrer derfor en forsigtig afvejning mellem på den ene side databasefremstillernes legitime interesser i beskyttelsen af mulighederne for at afskrive deres investering og på den anden side brugernes og disse fremstilleres konkurrenters interesse i adgangen til rådataene og muligheden for at fremstille nyskabende produkter baseret på disse oplysninger.

4. Den foreliggende sag, som omhandler en sådan afvejning, er en tvist mellem en fremstiller af en database, i dette tilfælde med stillingsannoncer, og en indholdsaggregator på internettet, som gør det muligt at fremsøge sådanne annoncer, som ligger på forskellige websteder⁵. Det skal navnlig undersøges, om den løsning, som Domstolen har fundet frem til vedrørende »metasøgemaskinerne«⁶, kan overføres på den foreliggende sag. Den foreliggende sag giver ligeledes anledning til at udvikle og forfine denne løsning i henseende til konkurrencereglerne, navnlig for så vidt angår illoyal konkurrence og misbrug af en dominerende stilling.

Retsforskrifter

EU-retten

5. Artikel 1, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser har følgende ordlyd⁷:

»1. Dette direktiv vedrører den retlige beskyttelse af databaser, uanset deres form.

2. I dette direktiv forstås ved »database« en samling af værker, data eller andet selvstændigt materiale, der er struktureret systematisk eller metodisk og kan konsulteres individuelt ved brug af elektronisk udstyr eller på anden måde.«

6. Dette direktivs artikel 7, som findes i dets kapitel III, der har overskriften »Sui generis-ret«, bestemmer:

»1. Når indsamling, kontrol eller præsentation af en databases indhold ud fra et kvalitativt eller kvantitativt synspunkt er udtryk for en væsentlig investering, sikrer medlemsstaterne databasens fremstiller en ret til at forbyde udtræk og/eller genanvendelse af hele basens indhold eller en væsentlig del deraf, vurderet kvalitativt eller kvantitativt.

2. I dette kapitel forstås ved:

- a) »udtræk«: permanent eller midlertidig overførsel af hele en databases indhold eller en væsentlig del deraf til et andet medium på en hvilken som helst måde eller i en hvilken som helst form
- b) »genanvendelse«: enhver form for tilgængeliggørelse for almenheden af hele databasens indhold eller en væsentlig del deraf ved spredning af eksemplarer, udlejning, online-transmission eller på anden måde. Første gang et eksemplar af en database sælges i [EU] af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse, er rettighedshaverens ret til at udøve kontrol med videresalg af dette eksemplar inden for [EU] udtømt

[...]

4 – Jf. E. Derclaye, nævnt ovenfor, s. 53.

5 – Jf. punkt 25 i dette forslag til afgørelse.

6 – Dom af 19.12.2013 (C-202/12, EU:C:2013:850, herefter »Innoweb-dommen«).

7 – EFT 1996, L 77, s. 20.

5. Gentagne og systematiske udtræk og/eller genanvendelser af uvæsentlige dele af databasens indhold, der kan sidestilles med handlinger, som strider mod en normal udnyttelse af basen, eller som skader databasefremstillerens legitime interesser urimeligt, er ikke tilladt.«

7. Endelig bestemmer det nævnte direktivs artikel 13 følgende:

»Dette direktiv berører ikke forskrifter vedrørende f.eks. [...] forskrifter om karteller og illoyal konkurrence [...]«

Lettisk ret

8. Bestemmelserne i direktiv 96/9 om sui generis-retten er blevet gennemført i lettisk ret ved artikel 57-62 i Autortiesību likums (loven om ophavsret) af 6. april 2000⁸, som ændret ved lov af 22. april 2004⁹.

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingerne og de præjudicielle spørgsmål

9. Det lettiske selskab SIA CV-Online Latvia (herefter »CV-Online«) driver webstedet »CV.lv«. Dette websted omfatter en database, som er udviklet og regelmæssigt ajourføres af CV-Online, og som indeholder stillingsannoncer, der slås op af arbejdsgivere.

10. Webstedet »CV.lv« er endvidere forsynet med metatags af typen »mikrodata« ifølge ordlisten på Schema.org, som er et konsortium af fire af de større søgemaskiner på internettet¹⁰. Disse tags er ikke synlige, når man åbner CV-Onlines websted. De giver internettets søgemaskiner mulighed for bedre at identificere indholdet af hver enkelt side og dermed indekserer den korrekt. Det har betydning for sidens placering blandt resultaterne af en søgning, som udføres ved hjælp af en søgemaskine. På CV-Onlines websted indeholder disse metatags for hver annonce i databasen om en ledig stilling følgende nøgleord: »stillingsbetegnelse«, »virksomhedens navn«, »arbejdssted« og »dato for annoncens offentliggørelse«.

11. SIA Melons (herefter »Melons«), der ligeledes er et lettisk selskab, driver webstedet »KurDarbs.lv«, som er en søgemaskine med speciale i stillingsannoncer. Denne søgemaskine gør det muligt at foretage en søgning på flere websteder med stillingsannoncer efter forskellige kriterier, herunder stillingstype og arbejdssted. Ved hjælp af hyperlinks omdirigerer webstedet »KurDarbs.lv« brugerne til de websteder, hvor de ønskede oplysninger oprindeligt er offentliggjort, herunder CV-Onlines websted. De metatags, som CV-Online har indsat i programmeringen af sit websted, vises ligeledes i den resultatliste, der fremkommer ved anvendelsen af Melons' søgemaskine.

12. Idet CV-Online var af den opfattelse, at der forelå en krænkelse af selskabets sui generis-ret, anlagde det sag mod Melons. Ifølge CV-Online »udtrækker« og »genanvender« Melons en væsentlig del af den database, der ligger på webstedet »CV.lv«. Retten i første instans fastslog en krænkelse af den omhandlede ret med den begrundelse, at der forelå »genanvendelse« af databasen.

8 – *Latvijas Vēstnesis*, 2000, nr. 148/150.

9 – *Latvijas Vēstnesis*, 2004, nr. 69.

10 – Bing, Google, Yahoo og Yandex.

13. Melons appellerede dommen i første instans til den forelæggende ret. Ifølge Melons foretages der ikke online-transmission på dets websted, dvs. det fungerer ikke »i realtid«. Melons har endvidere gjort gældende, at der bør sondres mellem webstedet »CV.lv« og den database, som ligger på dette websted. Selskabet har i denne henseende fremhævet, at det er de metatags, som CV-Online anvender, der genererer visningen af oplysningerne om stillingsannoncerne i listen med de resultater, som søgemaskinen »KurDarbs.lv« har fundet. Disse metatags er imidlertid ikke en del af databasen.

14. Under disse omstændigheder har Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (appeldomstolen for regionen Riga, afdelingen for civile sager, Letland) besluttet at udsætte sagen og forelægge følgende præjudicielle spørgsmål for Domstolen:

- »1) Skal sagsøgtets virksomhed, som består i at omdirigere slutbrugeren ved hjælp af et hyperlink til sagsøgerens websted, hvor en database med stillingsannoncer kan tilgås, fortolkes således, at den er omfattet af definitionen af »genanvendelse« i artikel 7, stk. 2, litra b), i [direktiv 96/9], nærmere bestemt af genanvendelse af databaser ved en anden form for transmission?
- 2) Skal de oplysninger, som de metatags, som vises i sagsøgtets søgemaskine, indeholder, fortolkes således, at de er omfattet af definitionen af »udtræk« i artikel 7, stk. 2, litra a), i [direktiv 96/9], nærmere bestemt af permanent eller midlertidig overførsel af hele en databases indhold eller en væsentlig del deraf til et andet medium på en hvilken som helst måde eller i en hvilken som helst form?»

15. Anmodningen om præjudiciel afgørelse er indgået til Domstolen den 17. oktober 2019. Der er indgivet skriftlige indlæg af parterne i hovedsagen, den lettiske regering og Europa-Kommissionen. De samme procesdeltagere deltog i retsmødet, som blev afholdt den 22. oktober 2020.

Bedømmelse

16. Den forelæggende ret har forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende Melons' såvel udtræk som eventuelle genanvendelse af CV-Onlines database. Jeg frygter imidlertid, at disse spørgsmål på grund af deres affattelse udelader de reelle retlige spørgsmål, der knytter sig til Melons' anvendelse af CV-Onlines database og CV-Onlines afvisning af at tolerere denne anvendelse. Det er derfor min opfattelse, at disse spørgsmål bør omformuleres, for at den forelæggende ret kan få et brugbart svar¹¹.

17. Den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse hviler endvidere på en forudsætning om, at der findes en database, som er beskyttet af sui generis-retten, der garanteres af bestemmelserne i kapitel III i direktiv 96/9, uden at det anføres, om de nationale domstole har fastslået noget som helst i denne henseende. En analyse af betingelserne for denne beskyttelse under omstændighederne i den foreliggende sag kunne være nyttig med henblik på vurderingen af en eventuel krænkelse af de rettigheder, der tillægges i disse bestemmelser.

Eksistensen af en beskyttet database

18. Jeg minder om, at en database i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 er defineret som værende »en samling af værker, data eller andet selvstændigt materiale, der er struktureret systematisk eller metodisk og kan konsulteres individuelt ved brug af elektronisk udstyr eller på anden måde«. Domstolen har allerede haft lejlighed til at fastslå, at der ved »selvstændigt materiale« bør forstås »bestanddele, der kan adskilles fra hinanden, uden at værdien af deres informative, litterære, kunstneriske eller musikalske indhold eller indhold af anden art derved bliver påvirket«¹². Med andre

11 – Jf. punkt 28 i dette forslag til afgørelse.

12 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, præmis 29).

ord skal disse bestanddele have »selvstændig informationsværdi«¹³. Endvidere skal en database omfatte »en teknisk fremgangsmåde, såsom en elektronisk, elektromagnetisk eller elektrooptisk proces [...] eller en anden fremgangsmåde [...], der gør det muligt at lokalisere enhver selvstændig bestanddel, der er indeholdt heri«¹⁴. En egentlig bestanddel af en database er således en bestanddel, der kan lokaliseres og tilgås i denne database, og som har en selvstændig informationsværdi.

19. For så vidt angår sui generis-retlig beskyttelse af en database gælder den i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9 kun, når indsamling, kontrol eller præsentation af en databases indhold ud fra et kvalitativt eller kvantitativt synspunkt er udtryk for en væsentlig investering¹⁵. Formålet med sui generis-retten er nemlig at beskytte databasefremstillernes investering i dennes frembringelse¹⁶. Med hensyn til et faktisk spørgsmål er det de nationale retter, som skal vurdere, om den database, der søges beskyttet, er udtryk for en sådan investering. Denne vurdering er imidlertid vigtig for fortolkningen af direktiv 96/9 og for anvendelsen af bestemmelserne til gennemførelse heraf, idet den eventuelle krænkelse af den ved dette direktiv indførte sui generis-ret skal analyseres, ikke i henseende til databasen in abstracto, men til denne investering¹⁷.

20. Selv om direktiv 96/9 ikke definerer begrebet »væsentlig investering«, har Domstolen i øvrigt fastlagt visse af denne definitions elementer. Den har nemlig fastslået, at investeringen i indsamlingen af indholdet til en database vedrører »de midler, der anvendes til fremskaffelsen af eksisterende selvstændigt materiale og dets samling i denne database, idet der ikke skal tages hensyn til midler, der bliver anvendt til selve frembringelsen af materialet«¹⁸. Investeringen i kontrollen af et sådant indhold består i »de midler, der med henblik på at sikre troværdigheden af den information, der er indeholdt i den nævnte database, anvendes til at kontrollere det fremskaffede materiales nøjagtighed ved oprettelsen af databasen, og mens den er i drift«¹⁹, hvilket nødvendigvis må omfatte ajourføringen af databasen og fjernelsen af forældede bestanddele. Den investering, der er forbundet med præsentationen af databasens indhold, består endelig i »de midler, der har til formål at tilføre den nævnte database en informationsbehandlingsfunktion, dvs. de midler, der anvendes til den systematiske eller metodiske strukturering af de bestanddele, der er indeholdt i denne database, og til at muliggøre, at de kan konsulteres individuelt«²⁰. Sidstnævnte kategori omfatter derfor investeringen i en søgeanordning, hvis databasen er forsynet med en sådan.

21. For så vidt angår CV-Onlines database er de selvstændige bestanddele, der udgør dens indhold, øjensynlig stillingsannoncerne. Hver stillingsannonce udgør nemlig en informationsenhed, som dels rummer en selvstændig informationsværdi, dels kan adskilles fra de øvrige stillingsannoncer i denne database. Hver stillingsannonce i CV-Onlines database er endvidere individuelt tilgængelig i kraft af den søgeformular, som denne base indeholder.

22. Disse bestanddele skabes ikke af CV-Online, men leveres af arbejdsgiverne. CV-online varetager også i en vis udstrækning kontrollen af disse bestanddele samt deres præsentation, navnlig ved at levere en søgeformular på sit websted. Selv om det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om CV-Online kan godtgøre at have foretaget en væsentlig investering i frembringelsen af sin database, er der ved første øjekast intet, der gør det muligt at så tvivl om forudsætningen om, at dette faktisk er tilfældet.

13 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, præmis 33).

14 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, præmis 30).

15 – Når beskyttelsen af en database gøres betinget af eksistensen af en væsentlig investering, indebærer det, at sui generis-retten, som er fastlagt i artikel 7 i direktiv 96/9, adskiller sig fra visse ophavsretsbeslægtede rettigheder, hvis primære formål ligeledes er at belønne en investering, men som ikke er omfattet af en lignende betingelse (jf. retten for fremstilleren af fonogrammer i den sag, som gav anledning til dom af 29.7.2019, Pelham m.fl. (C-476/17, EU:C:2019:624).

16 – Jf. 39.-42. betragtning til direktiv 96/9.

17 – Jf. i denne retning dom af 9.11.2004, The British Horseracing Board m.fl. (C-203/02, EU:C:2004:695, præmis 69).

18 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696, præmis 24).

19 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696, præmis 27).

20 – Dom af 9.11.2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696, præmis 27).

Indholdet af de præjudicielle spørgsmål

23. Med det første præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om omdirigeringen af brugeren ved hjælp af et hyperlink til et websted, hvor indholdet af en database med stillingsannoncer kan tilgås, falder ind under definitionen af »genanvendelse« i artikel 7, stk. 2, litra b), i direktiv 96/9.

24. Selv om det antages, at det ikke blot drejer sig om en omdirigering »til en database«, men en omdirigering til individuelle bestanddele i denne base, i den foreliggende sag stillingsannoncerne, er det min opfattelse, at det egentlige spørgsmål, som dette præjudicielle spørgsmål rejser, ikke ligger i hyperlinkene som sådan²¹, men i den måde, hvorpå de stillingsannoncer, som de henviser til, udvælges.

25. Denne udvælgelse foregår imidlertid ved hjælp af den søgemaskine, som er specialiseret i stillingsannoncer og udbydes af Melons. Denne søgemaskine reproducerer og indekserer de websteder, som rummer stillingsannoncer, f.eks. webstedet »CV.lv«, og muliggør derefter søgninger i det indekserede indhold²² ifølge kriterier som stillingsbetegnelse og arbejdssted, som er de to vigtigste kriterier i forbindelse med jobsøgning. Der er således tale om en søgemaskine, som er specialiseret i søgning i databaser, som er tilgængelige på internettet, i den foreliggende sag databaser med stillingsannoncer. Sådanne søgemaskiner kaldes ofte »indholdsaggregatorer«. Det er kvalificeringen, jf. artikel 7 i direktiv 96/9, af de resultater, som brugerne kan få vist ved hjælp af søgemaskinen, som udgør det relevante retlige spørgsmål, der skal føre til et brugbart svar på det første præjudicielle spørgsmål.

26. Med det andet præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om de oplysninger, som stammer fra metatagene på et websted med en database, og som vises af en tredjemands søgemaskine, skal fortolkes således, at de falder ind under definitionen af »udtræk« i artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 96/9.

27. Spørgsmålet om, hvorvidt reproduktionen og tilrådighedsstillelsen for almenheden af metatagene på et websted med en database falder ind under definitionen af begrebet »udtræk« af denne bases indhold som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 96/9, er bestemt i sig selv interessant²³. Det er imidlertid min opfattelse, at dette andet spørgsmål i lighed med det første henhører under et mere generelt problem, nemlig – atter en gang – problemet med at vurdere, hvordan en specialiseret søgemaskine fungerer, i henseende til sui generis-retten som fastsat i dette direktivs artikel 7.

28. Af disse grunde og for at kunne give den forelæggende ret et brugbart svar foreslår jeg, at de to præjudicielle spørgsmål behandles samlet, idet de forstås således, at de vedrører spørgsmålet om, hvorvidt fremstilleren af en database, som er frit tilgængelig på internettet, i medfør af artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv af 96/9 har ret til at forbyde en søgemaskine, som er specialiseret i søgning i databasers indhold (indholdsaggregator), at anvende denne database.

21 – Selv om Domstolen fandt, at hyperlinkene, herunder de »dybe links«, ikke udgjorde en krænkelse af retten til tilrådighedsstillelse for almenheden i henhold til ordningen i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10) (dom af 13.2.2014, Svensson m.fl., C-466/12, EU:C:2014:76), ser jeg ingen grund til, at disse links skulle udgøre en krænkelse af retten til genanvendelse af indholdet i en database, der er tilgængelig på internettet, idet denne genanvendelse er defineret som »enhver form for tilgængeliggørelse for almenheden« af et sådant indhold.

22 – Ifølge den beskrivelse af, hvordan denne søgemaskine fungerer, som CV-Online gav i retsmødet, og Melons ikke bestred.

23 – I denne forbindelse kan der findes visse indikationer i Domstolens praksis. Den har bl.a. fastslået, at begreberne »udtræk« og »genanvendelse« som omhandlet i artikel 7 i direktiv 96/9 hverken kan begrænses til tilfælde, hvor udtræk og genanvendelse sker direkte fra den oprindelige database, eller forudsætter en direkte adgang til den pågældende database (dom af 9.11.2004, The British Horseracing Board m.fl., C-203/02, EU:C:2004:695, præmis 52 og 53). Dette besvarer efter min opfattelse Melons' principale argument om, at de metatags, som CV-Onlines websted er forsynet med, ikke udgør en del af CV-Onlines database. Det skal imidlertid stadig afgøres, om de oplysninger, som disse tags indeholder, udgør en væsentlig del af denne databases indhold.

Fortolkningen af artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 96/9

29. Præsentationen af problemet på den måde, der er nævnt i punkt 28 i dette forslag til afgørelse, gør det muligt at se ligheden mellem den foreliggende sag og den sag, der gav anledning til Innoweb-dommen, hvori Domstolen fik lejlighed til at tage stilling til kvalificeringen i henseende til sui generis-retten som fastlagt i direktiv 96/9 af en metasøgemaskine, der muliggjorde søgninger i andres databaser. Spørgsmålet er således, hvorvidt – og i hvilket omfang – Domstolens løsning i denne sag kan overføres på den foreliggende sag.

Innoweb-sagen

30. Den sag, der gav anledning til dommen, vedrørte en søgemaskine, der var specialiseret i salgsannoncer for brugte biler. Denne søgemaskine gjorde det muligt at foretage internetsøgninger på websteder med bilannoncer, som blev kvalificeret som databaser, der var beskyttet ved sui generis-retten som fastlagt i direktiv 96/9, ved anvendelse af de nævnte websteders egne søgeformularer, hvoraf betegnelsen »metasøgemaskine«. Denne metasøgemaskine oversatte brugernes anmodninger på en sådan måde, at de blev forståelige for søgeformularerne på de websteder, som indeholdt bilannoncer, og gjorde det dermed muligt for brugerne at foretage en søgning på flere websteder samtidig ifølge stort set de samme kriterier som dem, disse websteder selv anvendte, nemlig de relevante egenskaber ved brugtbilerne. Metasøgemaskinens søgeresultater indeholdt de annoncer, der fandtes, ud fra de kriterier, der var valgt, sammen med navnlig hyperlinks til de websteder, hvorpå disse annoncer lå²⁴.

31. I sin dom fastslog Domstolen, at i en situation som den, der forelå i hovedsagen, foretog operatøren af en metasøgemaskine en genanvendelse, jf. artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9, af hele indholdet eller en væsentlig del af en database, som fandtes på det websted, hvor denne metasøgemaskine gjorde det muligt at foretage søgninger²⁵.

32. Domstolen fandt nemlig navnlig, at en metasøgemaskine ved at tillade søgning i samtlige data i en beskyttet database gav sine brugere, som kan kvalificeres som almenheden, adgang til denne bases fulde indhold på en anden måde end den, som databasens fremstiller havde fastsat²⁶. Denne metasøgemaskine nærmede sig dermed fremstillingen af et konkurrerende piratprodukt, jf. 42. betragtning til direktiv 96/9, idet den lignede en database uden selv at råde over dataene²⁷. Operatøren af en metasøgemaskine foretog således forsætligt genanvendelse af en væsentlig del af, eller endda hele indholdet af den database, hvori metasøgemaskinen foretog søgninger²⁸. Det var i øvrigt uden betydning, at det for at få adgang til samtlige oplysninger om en brugt bil, der var til salg, var nødvendigt at følge linket til den database, hvor annoncen lå²⁹.

Anvendelse på den foreliggende sag

33. En specialiseret søgemaskine som den, Melons udbyder, fungerer på en anden måde end en metasøgemaskine. Den benytter nemlig ikke søgeformularerne på de websteder, hvor den muliggør søgninger, og oversætter ikke sine brugeres anmodninger i realtid til kriterier, som disse søgeformularer benytter. Den indekserer i stedet regelmæssigt disse websteder og opbevarer en kopi på sine egne servere. Takket være sin egen søgeformular gør den det dernæst muligt for brugerne at foretage søgninger efter de kriterier, som den foreslår, idet denne søgning foregår blandt de data, der

24 – Jf. Innoweb-dommen, præmis 9-11, 25 og 26.

25 – Innoweb-dommen, domskonklusionen.

26 – Innoweb-dommen, præmis 40 og 51.

27 – Innoweb-dommen, præmis 48.

28 – Innoweb-dommen, præmis 52 og 53.

29 – Innoweb-dommen, præmis 44 og 45.

er blevet indekseret. Melons' søgemaskine fungerer således på en måde, der svarer til de generelle søgemaskiner, f.eks. Google. Forskellen er, at hvor de generelle søgemaskiner i princippet gennemgår hele »nettet« (World Wide Web) ved at gå fra websted til websted ved hjælp af de hyperlinks, der ligger på disse websteder, er en specialiseret søgemaskine kun programmeret til at indekserer websteder, der falder ind under dens specialiseringsområde, i den foreliggende sag websteder med stillingsannoncer. Denne søgemaskines indekseringsmetode og søgeformular optimeres endvidere for at muliggøre søgninger og udvælgelse af resultaterne efter de kriterier, der er relevante for de jobsøgende, navnlig stillingsbetegnelse og arbejdssted. En sådan søgemaskine anvender derfor helt bevidst de givne websteder, f.eks. CV-Onlines websted.

34. I Innoweb-dommen specificerede Domstolen imidlertid egenskaberne i en metasøgemaskine, hvis funktionsmåde kvalificeres som genanvendelse af indholdet af de databaser, hvori denne maskine gør det muligt at foretage en søgning. Disse egenskaber omfatter leveringen af en søgeformular, som i det væsentlige tilbyder de samme egenskaber, som de genanvendte databasers søgeformularer, oversættelse i realtid af anmodningerne og visning af resultaterne i en rækkefølge, der er baseret på kriterier, som er sammenlignelige med dem, der anvendes af disse databaser, idet den samler gengangerne fra flere databaser³⁰.

35. Jeg er imidlertid ikke af den opfattelse, at denne dom kan fortolkes modsætningsvis således, at enhver anden tjeneste, der leveres på internettet, ikke foretager en genanvendelse af en database, alene fordi den ikke udviser de samme egenskaber. Domstolen henviste til den i hovedsagen foreliggende situation for at give den forelæggende ret et præcist svar. Domstolen drog imidlertid ikke sin konklusion på grundlag af detaljerne i funktionsmåden for den metasøgemaskine, der var omhandlet i denne sag, men på grundlag af det forhold, at denne metasøgemaskine gjorde det muligt på en anden måde end den, som den pågældende databasefremstiller havde fastsat, at søge i denne bases fulde indhold og dermed stillede dette indhold til rådighed for sine egne brugere.

36. Som det imidlertid fremgår af oplysningerne i anmodningen om præjudiciel afgørelse og i parternes bemærkninger, tilbydes samme mulighed for søgning i det fulde indhold af en database (eller mere præcist flere databaser samtidig) af en specialiseret søgemaskine, f.eks. Melons'. Denne søgemaskine gør det muligt at foretage søgninger på flere websteder med stillingsannoncer efter relevante kriterier og uden at benytte disse websteders egne søgeformularer. Resultatet af denne søgning giver brugeren adgang til de stillingsannoncer, der er udvalgt efter de nævnte kriterier. For så vidt som de nævnte websteder kan kvalificeres som databaser, der er beskyttet ved sui generis-retten ifølge direktiv 96/9, gør den omhandlede søgemaskine det muligt at søge i det fulde indhold af disse databaser ved at genanvende dette indhold i den betydning, som Domstolen lagde i begrebet »genanvendelse« i Innoweb-dommen. Ved at indekserer og kopiere indholdet af webstederne på sin egen server foretager Melons' søgemaskine ydermere et udtræk af indholdet af de databaser, som udgør disse websteder. Leveringen af hyperlinkene til de annoncer, der ligger på CV-Onlines websted, og reproduktionen af de oplysninger, som er indeholdt i metatagene på dette websted, og som er nævnt i de præjudicielle spørgsmål, er blot eksterne manifestationer, af sekundær betydning, af dette udtræk og denne genanvendelse. Den i hovedsagen omhandlede situation adskiller sig derfor væsentligt fra situationen i den sag, der gav anledning til Innoweb-dommen.

37. Det bør derfor konkluderes, at en søgemaskine, som kopierer og indekserer hele eller en væsentlig del af indholdet af de databaser, der er frit tilgængelige på internettet, og dernæst gør det muligt for sine brugere at foretage søgninger i disse databaser efter kriterier, der er relevante for indholdet heraf, foretager et udtræk og en genanvendelse af dette indhold som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i direktiv 96/9. Når dette er sagt, mener jeg ikke, at analysen dermed er færdig. Retten til at forbyde et sådant udtræk og en sådan genanvendelse skal nemlig efter min opfattelse opfylde yderligere betingelser.

30 – Innoweb-dommen, domskonklusionen.

Genstanden for og formålet med sui generis-rettens beskyttelse

38. Det må konstateres, at Domstolen i Innoweb-dommen fortolkede begrebet »genanvendelse« således, at det medførte en høj grad af beskyttelse af databasefremstillernes interesser³¹. En metasøgemaskine kunne nemlig have været analyseret som en simpel automatisering af søgningen i flere databaser. Databasefremstillerne har imidlertid indarbejdet denne søgefunktion under alle omstændigheder³². En databases indhold stilles allerede til rådighed for almenheden – for så vidt som der er tale om en base, der er frit tilgængelig på internettet – af fremstilleren selv.

39. Når Domstolen besluttede at give databasefremstillerne beskyttelse mod metasøgemaskinerne i situationer som den, der gjorde sig gældende i den sag, der gav anledning til Innoweb-dommen, var det for at modvirke frembringelsen af konkurrerende piratprodukter. De nævnte fremstillere kunne nemlig risikere at gå glip af indtjening på grund af en sådan aktivitet og dermed blive unddraget de indtægter, som må anses for at sætte dem i stand til at afskrive deres investeringer i frembringelsen og driften af databaserne³³. Som jeg allerede har anført³⁴, udgør beskyttelsen af disse investeringer selve meningen med direktiv 96/9³⁵. For at kunne opfylde dette direktivs formål uden samtidig at tilsidesætte andre legitime interesser er det efter min opfattelse nødvendigt i fortolkningen af sui generis-retten som indført ved artikel 7 i det nævnte direktiv at indarbejde de hensyn, som Domstolen holdt sig for øje i den nævnte sag.

40. Selv om sui generis-retten i artikel 7 i direktiv 96/9 har til formål at beskytte databasefremstillerne mod fremstillingen af konkurrerende piratprodukter³⁶, må den nemlig ikke samtidig hindre fremstillingen af nyskabende produkter, der har en merværdi³⁷. Det kan imidlertid vise sig vanskeligt at sondre mellem disse to produktkategorier. Hvad der forekommer databasefremstilleren at være et piratprodukt, repræsenterer en stor merværdi for brugerne.

41. Et glimrende eksempel herpå er de forskellige indholdsaggregatorer på internettet. Ikke alene tillader de en bedre strukturering af og en mere effektiv søgning efter oplysninger på internettet, men de bidrager også til, at konkurrencen fungerer godt, og at tilbud og priser er gennemsigtige. De gør det således muligt at nedbringe omkostningerne for forbrugerne og udnytte ressourcerne mere effektivt. I visse sektorer har indholdsaggregatorerne startet en sand revolution på markedet, f.eks. markedet for flybilletter. Disse aggregatorer spiller derfor en ikke ubetydelig rolle for internettets funktion og mere generelt for den digitale økonomi.

42. Det er samtidig ubestrideligt, at disse aggregatorer kobler deres tjenester på de tjenester, som internettets indholdsskabere frembringer, og således udnytter disse indholdsskaberes økonomiske indsats. De forgriber sig dermed i varierende omfang på de økonomiske modeller hos de erhvervsdrivende, hvis indhold udsættes for aggregering, f.eks. fremstillerne af de databaser, som er tilgængelige på internettet. Humlen er derfor at finde den rette balance mellem disse erhvervsdrivendes interesser og indholdsaggregatorernes og deres brugeres interesser.

31 – Endda en for høj grad af beskyttelse ifølge visse forfattere. Jf. navnlig M. Husovec, »The End of (Meta) Search Engines in Europe?«, *Chicago-Kent Journal of Intellectual Property*, 2014, nr. 1, s. 145-172.

32 – Og omdanner en samling oplysninger til en database, således at dens bestanddele kan konsulteres individuelt, som det kræves i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 (jf. dom af 9.11.2004, *Fixtures Marketing*, C-444/02, EU:C:2004:697, præmis 31).

33 – Innoweb-dommen, præmis 41-43 og 48.

34 – Jf. punkt 19 i dette forslag til afgørelse.

35 – Jf. 7.-12., 40. og 41. betragtning til dette direktiv.

36 – Jf. 42. betragtning til dette direktiv.

37 – Jf. 47. betragtning til dette direktiv.

43. For så vidt angår de databaser, der er beskyttet ved sui generis-retten i artikel 7 i direktiv 96/9, er det min opfattelse, at EU-lovgivers ønske var at basere denne balance på begrebet databasefremstillers investering. Kriteriet om skade for investeringen forstået som risikoen for, at denne investering ikke kan afskrives, som betingelse for at yde beskyttelse ved sui generis-retten forekommer mig således at opfylde formålet med denne ret³⁸ uden uforholdsmæssigt at begrænse innovationen på informationsmarkedet.

44. Ordlyden af artikel 7 i direktiv 96/9 gør det efter min opfattelse muligt at benytte et sådant kriterium. Ifølge dette direktivs artikel 7, stk. 1, har fremstilleren af en database nemlig ret til at forbyde udtræk eller genanvendelse af hele basens indhold eller en væsentlig del deraf, *når indsamling, kontrol eller præsentation af dette indhold ud fra et kvalitativt eller kvantitativt synspunkt er udtryk for en væsentlig investering*.

45. Det fremgår af denne ordlyd, at denne bestemmelses hovedformål er at begrænse beskyttelsen ved sui generis-retten til alene de databaser, som det kræver væsentlige investeringer at skabe eller drive. Dette formål falder i tråd med formålet med direktiv 96/9, som er at beskytte og stimulere sådanne investeringer. Denne begrænsning har imidlertid ligeledes en beskyttende funktion i henseende til konkurrencen. Domstolen har nemlig allerede haft lejlighed til at fastslå, at den omhandlede investering bl.a. skal vedrøre indsamling af de oplysninger, der udgør databasens indhold, med undtagelse af de investeringer, der er gjort i at frembringe disse oplysninger³⁹. Dette gør det muligt at hindre, at informationen monopoliseres af den enhed, som har frembragt denne information⁴⁰.

46. I samme ånd bør beskyttelsen ved sui generis-retten kun ydes, når det omhandlede udtræk eller den pågældende genanvendelse skader investeringen i frembringelsen af eller funktionsmåden for den database, der ønskes beskyttet, for så vidt som udtrækket eller genanvendelsen udgør en risiko for mulighederne for at afskrive denne investering, navnlig ved at true indtægterne fra driften af den berørte database. Formålet med at begrænse beskyttelsen til alene de databaser, som kræver væsentlige investeringer, ville nemlig kun delvist være opfyldt, hvis denne beskyttelse kunne påberåbes mod handlinger, som ikke skader den pågældende investering.

47. De nationale retsinstanser skal derfor ikke alene kontrollere, om der sker et udtræk eller en genanvendelse af hele indholdet eller en væsentlig del af en database, og om indsamling, kontrol eller præsentation af dette indhold er udtryk for en væsentlig investering, men også, om det omhandlede udtræk eller den pågældende genanvendelse udgør en risiko for mulighederne for at afskrive denne investering. Det er alene, når dette er tilfældet, at databasefremstillerne bør få ret til at forbyde udtræk eller genanvendelse af indholdet af deres databaser.

48. CV-Online har oplyst, at selskabet har sine indtægter fra de betalinger, som erlægges af arbejdsgiverne for de annoncer, der placeres på CV-Onlines websted. Der er således tale om en anden finansieringsmåde end den, der gjorde sig gældende for de berørte databaser i den sag, der gav anledning til Innoweb-dommen, og som var baseret på reklamer. Ifølge CV-Online afhænger den pris, som selskabet kunne forlange af disse arbejdsgivere, af antal besøgende på dets websted. Dette antal faldt imidlertid som følge af udbuddet af tjenester som f.eks. Melons' søgemaskine.

49. For det første er dette udsagn efter min opfattelse imidlertid rent hypotetisk og skal underbygges af fyldestgørende beviser for at kunne begrunde, at der var tale om skade for investeringen i CV-Onlines database som følge af udbuddet af specialiserede søgemaskiner som f.eks. Melons'. For det andet erstatter en sådan søgemaskine kun søgeformularen på CV-Onlines websted. Dette websted er derimod stadig det nødvendige bindeled mellem de jobsøgende og arbejdsgiverne, idet alene dette

38 – Der bør sondres mellem *genstanden* for beskyttelsen ved sui generis-retten, nemlig databasens indhold, og *formålet* med denne beskyttelse, nemlig investeringen.

39 – Jf. navnlig dom af 9.11.2004, The British Horseracing Board m.fl. (C-203/02, EU:C:2004:695, domskonklusionens punkt 1, første afsnit).

40 – Jf. navnlig E. Derclaye, op.cit., s. 94.

websted indeholder samtlige oplysninger om de udbudte stillinger samt den anordning, der gør det muligt for brugerne at indsende deres ansøgning direkte via dette websted⁴¹. Set fra arbejdsgivernes synspunkt synes CV-Onlines effektivitet som en rekrutteringsniche ikke at være berørt. For det tredje har sui generis-retten endelig ikke til formål at beskytte mod enhver konkurrence, men mod piratvirksomhed. CV-Online kan derfor ikke påberåbe sig denne ret til at modsætte sig eksistensen af enhver søgemaskine på markedet for stillingsannoncer. Alt dette afhænger imidlertid af de faktiske vurderinger, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage.

50. Denne ret skal endvidere ligeledes tage hensyn til et yderligere aspekt, nemlig beskyttelsen af konkurrencen.

Aspekter ved beskyttelsen af konkurrencen

51. Jeg gør opmærksom på, at direktiv 96/9, jf. artikel 13 heri, ikke berører bestemmelserne om bl.a. illoyal konkurrence. Denne regel, som i øvrigt indeholder en lang liste over retlige områder, som ikke berøres af det nævnte direktiv, kan forekomme blot at være et rituelt forbehold som i mange andre af Unionens retsakter. I henseende til direktiv 96/9 og navnlig den sui generis-ret, der indføres herved, er denne henvisning til illoyal konkurrence imidlertid af væsentlig betydning.

52. Selv om den nævnte sui generis-ret har samme form som intellektuel ejendomsret, har den nemlig sit udspring i forskrifterne vedrørende illoyal konkurrence⁴². Dens formål er at beskytte databasefremstillerne mod den særlige form for illoyal konkurrence, der består i piratprodukter. Det er imidlertid min opfattelse, at denne beskyttelse ikke kan føre til en anden konkurrencestridig adfærd, nemlig misbrug af en dominerende stilling. Beskyttelsen af databasefremstillerne ved sui generis-retten risikerer imidlertid at afføde en sådan adfærd. Forfatterne til direktiv 96/9 var i øvrigt bevidste om denne risiko. Ønsket om at undgå den nævnes derfor udtrykkeligt som begrundelsen for reglen i artikel 13 i direktiv 96/9⁴³ om, at dette direktiv ikke berører de nationale eller EU's konkurrenceregler.

53. Domstolen har allerede flere gange haft lejlighed til at fastslå, at udøvelsen af eneretten til beskyttelse af en database kunne give anledning til en ulovlig adfærd, idet denne nægtelse vedrørte de oplysninger, som var uundværlige for udøvelsen af den pågældende aktivitet, at nægtelsen var til hinder for, at der blev skabt et nyt produkt, som der var en potentiel efterspørgsel på, at nægtelsen ikke var begrundet i objektive hensyn, og at den ville udelukke enhver konkurrence på det afledte marked⁴⁴.

54. Denne retspraksis angik ganske vist afslaget på at yde en licens, mens det i den foreliggende sag drejer sig om en genanvendelse af indholdet af en database uden fremstillerens tilladelse. De sager, hvori Domstolen havde lejlighed til at tage stilling, vedrørte imidlertid databaser, der var beskyttet ved ophavsretten, som giver indehaveren eneret til at tillade eller forbyde enhver form for udnyttelse af den beskyttede frembringelse. I tilfælde af ophavsret udgør enhver indgriben i rettighedshaverens eneret en krænkelse af den nævnte ret. Sui generis-retten, som er fastlagt i artikel 7 i direktiv 96/9, giver derimod ikke en lige så udstrakt eneret som ophavsretten. Ved denne artikel indføres alene databasefremstillerens mulighed for at forbyde udtræk eller genanvendelse af denne databases indhold. Det er således udøvelsen af denne mulighed, som skal vurderes i henseende til forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling.

41 – Denne anordning udgør ikke en del af databasen, men er en supplerende tjeneste. Den indgår dog i CV-Onlines normale drift af databasen. Denne drift berøres ikke på dette punkt af eksistensen af Melons' søgemaskine.

42 – Jf. forslag til Rådets direktiv om retlig beskyttelse af databaser, KOM(92) 24 endelig udg., punkt 5.3.6-5.3.10, s. 35.

43 – Ifølge 47. betragtning til direktiv 96/9 »skal beskyttelsen i medfør af sui generis-retten ikke udøves på en sådan måde, at det letter misbrug af en dominerende stilling [...] [hvorfor] dette direktivs bestemmelser [ikke berører] anvendelsen af konkurrencereglerne, uanset om det er fællesskabsregler eller nationale regler«.

44 – Dom af 29.4.2004, IMS Health (C-418/01, EU:C:2004:257, præmis 35 og 37 og den deri nævnte retspraksis).

55. Webstedet »CV.lv« præsenteres som det største websted for stillingsannoncer i Letland. Det kan derfor forventes, at anvendelsen af de oplysninger, som det indeholder, er uundværlig for aggregeringen af stillingsannoncer på internettet i denne medlemsstat⁴⁵. Hvis adgangen til disse oplysninger nægtes, hindrer det således fremkomsten af sådanne tjenester på dette marked. Hvis den forelæggende ret konstaterer, at driften af søgemaskinerne, f.eks. Melons', ikke i alvorlig grad skader CV-Onlines investering i sin database⁴⁶, forsvinder efter min opfattelse den eneste objektive begrundelse for denne nægtelse.

56. Endelig kan den pågældende nægtelse åbenlyst udelukke konkurrencen på det omhandlede marked. For det første udøver CV-Online nemlig sin ret til at forbyde udtræk og genanvendelse af indholdet af sin database på en selektiv måde. Dette selskab har selv hævdet, at det ikke modsætter sig de generelle søgemaskiners indeksering og reproduktion af sit websted, f.eks. Google. Tværtimod befordrer selskabet denne indeksering ved at placere metatags på sit websted for at gøre indekseringen mere præcis og fange de jobsøgende brugere ved hjælp af disse generelle søgemaskiner. CV-Online modsætter sig derimod den samme adfærd fra de specialiserede søgemaskiners side, f.eks. Melons', idet disse kan konkurrere med CV-Onlines egen aktivitet.

57. For det andet driver CV-Online ikke kun virksomhed på hovedmarkedet for stillingsannoncer på internettet, men også på det afledte marked for aggregatorer af sådanne annoncer via sit andet websted »Visidarbi.lv«, som er en aggregator af stillingsannoncer fra forskellige kilder, herunder webstedet »CV.lv«⁴⁷. Det er således muligt, at CV-Onlines udøvelse af sin ret til at forbyde udtræk og genanvendelse af indholdet af selskabets websted »CV.lv« reelt ikke har til formål at beskytte investeringen i selskabets database, men at udelukke Melons fra det afledte marked for stillingsannonceaggregatorer.

58. De kriterier, der er fastlagt i Domstolens praksis, finder naturligvis anvendelse i forbindelse med artikel 102 TEUF. Hvis CV-Onlines adfærd ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstater, finder denne artikel ikke anvendelse. Ikke desto mindre henvises der i artikel 13 i direktiv 96/9 til såvel EU-retten som de nationale konkurrenceregler. Det er derfor i lyset af de lettiske konkurrenceregler, at den forelæggende ret skal efterprøve, om CV-Onlines adfærd har karakter af misbrug af en dominerende stilling. I bekræftende fald skal denne ret efter min opfattelse drage de konsekvenser, der efter konkurrencereglerne følger af et sådant misbrug. Disse konsekvenser kan, hvis den forelæggende ret skønner det passende, endda bestå i at nægte CV-Online beskyttelse ved sui generis-retten, jf. artikel 7 i direktiv 96/9.

Begrænsning af databasefremstillers ret

59. Som allerede nævnt⁴⁸ er det min opfattelse, at betingelsen om, at databasefremstillers investering skades, bør indgå i afgrænsningen af denne fremstillers ret til at forbyde udtræk og genanvendelse af hele indholdet eller en væsentlig del af denne database. Det samme gælder risikoen for misbrug af en dominerende stilling, idet et sådant misbrug ubestrideligt er til hinder for formålet med sui generis-retten, som er indført ved direktiv 96/9. Jeg foreslår derfor, at dette direktivs artikel 7, stk. 1, fortolkes således, at databasefremstilleren kun har ret til at forbyde udtræk eller genanvendelse af hele indholdet eller en væsentlig del af denne database, såfremt disse handlinger skader fremstillers investering i indsamling, kontrol eller præsentation af dette indhold, dvs. at de udgør en risiko for

45 – En sådan aktivitet er nemlig ikke til megen nytte for brugerne, hvis markedets største aktør mangler blandt de aggregerede resultater.

46 – Jf. punkt 48 og 49 i dette forslag til afgørelse.

47 – Selv om CV-Onlines repræsentant på spørgsmål om webstedet i retsmødet anførte, at vedkommende ikke havde fuldmagt til at berøre dette emne, viser de oplysninger, der fremgår af webstedet »Visidarbi.lv«, klart, at der er tale om en stillingsannonceaggregator på internettet, som tilhører CV-Online. Denne aggregators funktionsmåde er nærmere beskrevet af dens fremstillers på følgende webadresse: <https://arkbauer.com/portfolio/building-a-brand-new-visidarbi-lv-job-portal-and-aggregator/>

48 – Jf. punkt 39-47 i dette forslag til afgørelse.

mulighederne for at afskrive denne investering gennem den normale drift af den pågældende database. Et sådant forbud må endvidere ikke udgøre et misbrug af databasefremstillers dominerende stilling på det pågældende marked eller det afledte marked. Det tilkommer naturligvis de kompetente retsinstanser at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

Forslag til afgørelse

60. I lyset af samtlige disse betragtninger foreslår jeg, at Domstolen besvarer de præjudicielle spørgsmål, som Rigas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (appeldomstolen for regionen Riga, afdelingen for civile sager, Letland) har stillet, således:

»Artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således:

- En søgemaskine, som kopierer og indekserer hele eller en væsentlig del af indholdet af de databaser, der er frit tilgængelige på internettet, og dernæst gør det muligt for sine brugere at foretage søgninger i disse databaser efter kriterier, der er relevante for indholdet heraf, foretager et udtræk og en genanvendelse af dette indhold som omhandlet i denne bestemmelse.
- Databasefremstilleren har kun ret til at forbyde udtræk eller genanvendelse af hele indholdet eller en væsentlig del af denne database, såfremt disse handlinger skader fremstillers investering i indsamling, kontrol eller præsentation af dette indhold, dvs. at de udgør en risiko for mulighederne for at afskrive denne investering gennem den normale drift af den pågældende database, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

De nationale domstole skal sørge for, at udøvelsen af retten til at forbyde udtræk eller genanvendelse af hele indholdet eller en væsentlig del af en database ikke fører til et misbrug af en databasefremstillers dominerende stilling, som omhandlet i artikel 102 TEUF eller i de nationale konkurrenceregler, på det pågældende marked eller det afledte marked.«